

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Székely Gábor Ügyvédi Iroda (cím.; ügyintéző: dr. Székely Gábor ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Dr. Szabó István Tamás Ügyvédi Iroda (cím.; ügyintéző: dr. Szabó István Tamás ügyvéd) által képviselt **I. rendű alperes neve (I. rendű alperes címe.)** I. rendű és az L. Nagy Ügyvédi Iroda (cím.; ügyintéző: dr. L. Nagy Rajmund ügyvéd) által képviselt **II. rendű alperes neve (II. rendű alperes címe.)** II. rendű alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2018. február 22-én meghozott 7.G.40.247/2017/10. számú ítélete ellen a felperes által 11. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az I. és a II. rendű alperesnek fejenként 10.000 (tízezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A másodfokú eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes 2007. október 10-én **21.....24** szerződésszám alatt CHF alapú szabad felhasználású jelzáloghitelre kölcsönszerződést kötött a II. rendű alperessel. A kölcsönszerződés alapján a II. rendű alperes 47.448 CHF kölcsön nyújtását vállalta, melyet a felperesnek 240 hónap futamidő alatt kellett visszafizetnie. A szerződésből eredő lejárt követelést a II. rendű alperes az I. rendű alperesre engedményezte.
- [2] A kölcsönszerződés I.4. pontjában a felek rögzítették: „Felek kijelentik, és kötelezik magukat arra, hogy bármely elszámolási vita, illetve banki igény kielégítés esetére, vagy a jelen okirat szerinti kölcsönből mindenkor fennálló kölcsön és egyéb tartozás mértékére, a folyósítás tényleges időpontja, a teljesítési kötelezettség lejáratának megállapítása, valamint bármely egyéb a közvetlen bírósági végrehajtás céljából szükséges tény, adat megállapítása tekintetében az Adós Banknál vezetett számlái, és a Bank nyilvántartásai, könyvei alapján készült közjegyzői okiratba foglalt ténytanúsítványt fogadják el, mint közhiteles, aggálytalan tartalmú bizonyítékot. Ennek megfelelően a kölcsön és járulékaik nem, vagy nem szerződés szerinti megfizetés esetén a végrehajtás alapjául szolgáló, mindenkor fennálló kölcsön-, és járuléktartozást, továbbá a fent hivatkozott tényeket jelen okirat mellett, az Adós Banknál vezetett számláiról, illetve a Bank nyilvántartásai, könyvei alapján készült közjegyzői okiratba foglalt ténytanúsítvány tanúsítja, amelynek elfogadására a Felek jelen

okirat aláírásával kötelezettséget vállalnak. Felek/Adós felkéri(k) a jelen okiratot szerkesztő közjegyzőt, vagy egyébként illetékességgel bíró közjegyzőt, hogy a fenti kölcsönből fennálló kölcsön és járuléka, továbbá egyéb tartozása mértékét, továbbá a fent hivatkozott tényeket, adatokat esetleges végrehajtási eljárás kezdeményezése esetén, a Bank felkérésére az Adósok banknál vezetett számlái, a Bank nyilvántartásai, könyvei alapján és nyilvántartásokba való betekintéssel közjegyzői tanúsítványba foglaltan tanúsítsa, e tekintetben a bankitok megtartásának kötelezettsége alól a felmentést megadják."

- [3] A felperes keresetében a kölcsönszerződés I.4. pontja tisztességtelenségének, ezáltal semmisségének, valamint a szerződés részleges érvénytelenségének megállapítását kérte a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: r.Ptk.) 209/A. § (2) bekezdése, a fogyasztóval kötött szerződésben tisztességtelennek minősülő feltételekről szóló 18/1999. (II. 5.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. § a), b), j) pontjai alapján azzal, hogy a rendelkezés a felekre kötelezettséget nem jelent. Arra hivatkozott, hogy a támadott szerződéses pont egyoldalúan a fogyasztó hátrányára változtatja meg a bizonyítási terhet, valamint egyoldalúan jogosítja fel a II. rendű alperest a felperesi tartozás összegének kiszámíthatóságára, a teljesítés szerződésszerű voltának megállapítására.
- [4] Az alperesek érdemi ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Vitatták, hogy a támadott szerződéses rendelkezés a fogyasztóra hátrányos eltérést jelent. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) korábban hatályos 21. § (1) és (2) bekezdésével, illetve a jelenleg hatályos 23/C. § (1) - (2) bekezdésével, valamint a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 111 - 112. §-aiban foglaltakkal, valamint a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: r.Pp.) 195. § (1) és (6) bekezdésében foglalt előírásokkal összhangban álló rendelkezést tartalmaz, így a r.Ptk. 209. § (6) bekezdése alapján nem minősülhet tisztességtelennek.
- [5] Azzal érveltek, hogy a kikötés a szerződés rendelkezéseinek értelmezésére és az adós teljesítése szerződésszerűségének megállapítására nem vonatkozik, csak arról szól, hogy a II. rendű alperes a közvetlen bírósági végrehajtás megindítása céljából ténytanúsítvány kiállítását kérheti a közjegyzőtől. A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: r.Hpt.) 206. § (6) bekezdésének rendelkezése alapján tekintendő a pénzügyi intézmény kimutatása elfogadottnak, ha azt az ügyfél a kézbesítéstől számított 60 napon belül nem kifogásolja, és nem a támadott szerződéses rendelkezésből következően.
- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította és megállapította, hogy a támadott szerződéses rendelkezés nem ütközik a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés a) pontjába, mivel nem tartalmaz olyan rendelkezést, ami a II. rendű alperest a szerződés bármely feltétele egyoldalú értelmezésére jogosítaná. Indokolása szerint nem ütközik a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés j) pontjába sem, mivel a bizonyítási terhet nem fordítja meg, és nem gátolja a felperes igényérvényesítési lehetőségét.
- [7] A hitelintézetek és a pénzügyi vállalkozások éves beszámolókéészítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 250/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet rendelkezései értelmében az I. rendű alperesnek (helyesen: II. rendű alperesnek) nyilvántartást kell vezetnie az

üggyfelekkel szemben fennálló követeléseiről, a pénzügyi vállalkozások által a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete részére szolgáltatandó adatok köréről és az adatszolgáltatás módjáról szóló 52/2005. (XII. 28.) PM rendelet előírásai szerint pedig negyedévente jelentést kell tennie. A r.Hpt. 206. § (1) bekezdése előírása alapján évente legalább egy alkalommal írásbeli kimutatást kell küldenie II. rendű alperes ügyfeleinek is, mely az r.Hpt. 206. § (2) bekezdése alapján elfogadottnak minősül, ha annak kézbesítésétől számított 60 napon belül az ügyfél írásbeli kifogást nem emel.

- [8] A kölcsönszerződés támadott rendelkezése a r.Ptk. 242. §-a szerinti joghatályos tartozáselismerő nyilatkozatnak sem minősül. A II. rendű alperes a Vht. szerződéskötés idején hatályos 21. § (1) bekezdése, illetve a jelenleg hatályos 23/C. § (1) és (2) bekezdése, valamint a Kjtv. 111. § szabályaira figyelemmel kérheti a közvetlen végrehajtási záradék kiállítását, mely esetén az adós a tartozását a r.Pp. 369. §-a szerinti végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti perben vitathatja. Ez azonban a végrehajtási záradék és a közjegyzői tanúsítvány jogintézményére vonatkozó szabályokból következik, a kölcsönszerződés e vonatkozásban több jogosultságot a II. rendű alperesnek nem biztosít és a felperes terhére többletkötelezettséget nem ró.
- [9] A támadott szerződéses rendelkezésnek a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés b) pontjába ütközése körében kifejtette, hogy a „teljesítése” kifejezés nem általában a teljesítést, hanem a fogyasztóval szerződő fél teljesítését takarja. A tanács 93/13/EGK irányelv 3. Cikk (3) bekezdésben foglaltak szerint tisztességtelennek tekintendő feltételek felsorolása körében az irányelv mellékletének 1. m) pontjának rendelkezése alapján az eladó, illetőleg a szolgáltató főszolgáltatása jelen perben magát a kölcsönt jelöli, nem pedig annak törlesztését, a tilalom a kölcsön törlesztésére nem vonatkoztatható. A kapott szolgáltatás szerződésszerűségének ellenőrzése a szolgáltatás jogosultjának feladta és egyben kötelezettsége a r.Ptk. 277. § (4) - (5) bekezdése és 283. § (1) bekezdésének megfelelően, így a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés b) pontjába ütközés sem állapítható meg.
- [10] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést elsődlegesen az ítélet megváltoztatása és a kereseti kérelmének helyt adó határozat hozatala iránt. Másodlagosan a r.Pp. 252. § (2) bekezdése, harmadlagosan a r.Pp. 252. § (3) bekezdése alapján a bizonyítási eljárás nagy mértékű kiegészítése szükségességére figyelemmel az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.
- [11] A Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés j) pontjával kapcsolatban fenntartotta, hogy a támadott szerződéses rendelkezéssel, mint alávetéssel a felperes lemondott arról a lehetőségéről, hogy kétségbe vonja az I. és a II. rendű alperes által meghatározott tartozás összegét, mely azzal a következménnyel jár, hogy a végrehajtási eljárás megszüntetése, illetve korlátozása iránti perben a felperesnek kell bizonyítania az alperesi nyilvántartás helytelenségét és azt, hogy az alperesek követelése részben vagy egészben megszűnt, holott főszabályként ez az alpereseket terhelné.
- [12] A ténytanúsítvány elfogadásával egyoldalúan, ellentételezés nélkül a szerződéses rendelkezés az alpereseket jogosítja fel a felperesi tartozás összegének kiszámítására és a teljesítés szerződésszerű volta megállapítására, ezért a Korm. rendelet 1. § a) és b) pontjába ütközik.

- [13] A támadott szerződési feltétel azt a célt szolgálja, hogy a Vht. 23/C. § (1) és (2) bekezdésében írt feltételek teljesülése érdekében az alperesek követelését tartalmazó közjegyzői okiratot végrehajtási záradékkal lehessen ellátni, melyhez szükséges a felperes r.Ptk. 242. § szerinti tartozáselismerése, ugyanis a felmondás csak akkor szünteti meg a szerződést, ha a felmondási ok fennáll olyan összegben, amelyet a hitelező a felmondást megelőző tájékoztatásban közöl. A felperes a szerződéses rendelkezéssel előre elismeri a tartozását, ezzel a fogyasztót hátrányos helyzetbe hozza.
- [14] Arra is hivatkozott, hogy a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés i) pontjában foglalt okból is fennáll a rendelkezés tisztességtelensége, mivel a fogyasztó jogszabályon alapuló igényérvényesítési lehetőségét korlátozza a tartozáselismerő nyilatkozatnak tekinthető előre elismerés folytán. A Kúria értelmezését vitatva álláspontja szerint akkor is megállapítható a perbeli kikötés tisztességtelensége, ha az nem minősül a bizonyítási teher megfordulását eredményező „biankó” felperesi tartozáselismerésnek, mivel a feltétel nem világos, nem érthető, mert a r.Ptk. 207. §-a szerint a szavak általános jelentése alapján a felperes úgy értelmezte a perbeli kikötést, hogy azzal elismeri a szerződés alapján fennálló mindenkori tartozását az alperesek nyilvántartásában szereplő összegben.
- [15] Az EUB C-34/2018. számú ítéletben foglaltakra utalva állította, hogy a bizonyítási terhet a fogyasztó terhére fordítja meg annak ellenére, hogy a perbeli szerződési feltétel nem konkrét és fennálló tartozás elismerését foglalja magában, hanem a kölcsön folyósítása után a jövőben keletkező mindenkori felperesi tartozás meghatározásának módját, melyet az r.Ptk. 207. § (1) bekezdése alapján a felperes úgy értett, hogy az egyúttal a nyilatkozata valóságtartalmának bizonyítéka is. E feltétel nélkül a Vht. és a Kjtv. szabályai alapján nem lenne helye záradékolásnak, ezért a feltétel önmagában megfordítja a bizonyítási terhet. E rendelkezés nélkül az I. rendű alperest terhelne a bizonyítási kötelezettség, mert az ő érdekében állna a követelés fennállása és összegének bizonyítása, azonban a felperes a szerződési feltétellel kötelezettséget vállalt arra, hogy a tartozására vonatkozó hitelezői nyilatkozat tartalmát bizonyított tényként fogadja el. A hitelező a Vht. 23/C. § (1) és (2) bekezdésében, illetve a Kjtv. azonosan rendelkező 112. § (1) és (2) bekezdésen előírt konjunktív jogszabályi feltételek bármelyikének teljesítése alól a szerződéskötéskor a perbeli szerződési feltételekkel mentesül.
- [16] A végrehajtási záradék kibocsátásához nem csak a Vht. és a Kjtv. fenti szabályainak, hanem az alaki követelmények körében a közjegyzői okirattal szemben előírt elvárásoknak is teljesülniük kell. Mivel a tartozás összegére vonatkozó I. rendű alperesi nyilatkozat egyben a nyilatkozat helyességének és valóságtartalmának a bizonyítéka is, a támadott szerződési feltételből fakadóan a jogvita végleges lezárására úgy ad lehetőséget, hogy a felperes nem vitathatja az I. rendű alperes állítása szerinti tartozása összegét, mivel a közjegyzői okirattal szemben csak annyiban van helye ellenbizonyításnak a r.Pp. 195. § (6) bekezdése értelmében, amennyiben azt a törvény nem zárja ki. A feltétellel mind a bizonyítási teher megfordul, illetve minden további vitatás és a fogyasztói igényérvényesítés kizárt, melyből következően az a fogyasztó helyzetét hátrányosan változtatja meg.
- [17] Az I. és II. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az ítélet helybenhagyását indítványozták annak helyes indokai alapján.

- [18] A szerződés egyoldalú értelmezése és a szerződésszerű teljesítés megállapítása körében arra hivatkoztak, hogy a kikötés csak a közvetlen bírósági végrehajtás megindítása céljából a ténytanúsítvány kiállításának kérhetőségére vonatkozik, de nem teszi lehetővé a tartozás összecszerűségének kimutatását és igazolását a bank egyoldalú nyilatkozata alapján, és nem jogosítja fel a bankot az ügyfél szerződésszerű teljesítése megállapítására. A bizonyítási terhet nem fordítja meg, mivel az a körülmény, hogy az ügyfélnek kell a végrehajtás megindulását követően a végrehajtás megszüntetése (korlátozása) iránti perben bizonyítania a követelés megszűnését vagy csökkenését, a jogszabályi előírásokon alapul.
- [19] A Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés b) pontjával összefüggésben utaltak a Kúria álláspontjára, miszerint nem jogszabálysértő, ha a pénzügyi intézet a jogszabály rendelkezése alapján a tartozás összegének közlésekor a saját kimutatásait veszi alapul. A Kúria 1/2018. számú Gazdasági Elvi Határozata alapján állították, hogy a szerződéses rendelkezés nem minősül joghatályos tartozáselismerő nyilatkozatnak, ezért a bizonyítási terhet a fogyasztó számára hátrányosan nem változtatja meg és nem korlátozza a fogyasztó jogszabályon alapuló igényérvényesítési lehetőségét sem.
- [20] A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú eljárása során a per tárgyalását a 20.Gf.40.282/2018/4. sorszámu jegyzőkönyvbe foglalt végzésével az Európai Unió Bírósága előtt C-34/2018. számon folyamatba tett előzetes döntéshozatali eljárás befejezéséig felfüggesztette. Időközben az Európai Unió Bírósága a hivatkozott eljárásban értelmező ítéletét meghozta, ami a másodfokú eljárás folytatását indokolta.
- [21] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésről szóló 74/2020. (III. 31.) Kormányrendelet 29. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel.
- [22] A fellebbezés alaptalan.
- [23] Az elsőfokú bíróság eljárása során az elsőfokú eljárás szabályait megtartotta, a szükséges bizonyítást lefolytatta. Az ítélet hatályon kívül helyezésére nem ad alapot az a felperesi hivatkozás, miszerint hivatalból kellett volna beszerezni a felektől a támadott szerződés megkötésének napján hatályos valamennyi Üzletszabályzatot, Általános Szerződési Feltételt, Hirdetményt a felperes által csatolt okiratokon túlmenően. A felperes fellebbezésében maga sem hivatkozott olyan szerződéskötéskori körülményre, szerződéses tartalomra, amely az elsőfokú bíróság rendelkezésére álló és megvizsgált iratokon túlmenő adatokat tartalmazva a felperes által támadott szerződéses rendelkezés elbírálása körében releváns lett volna. Az elsőfokú eljárás vagy annak egy részének megismétlése a bizonyítás nagy terjedelmű kiegészítésére figyelemmel ennek alapján nem indokolt figyelemmel az ítélet hatályon kívül helyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2014. (VI. 30.) PK véleményben foglaltakra is. Egyéb olyan szabálysértést vagy mulasztást a felperes nem jelölt meg a fellebbezésében, ami az ítélet hatályon kívül helyezését indokolná, ezért az ítéltábla a fellebbezést érdemben bírálta el.
- [24] Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálása szempontjából releváns tényállást helyesen állapította meg, az irányadó jogszabályi rendelkezések helyes értelmezésével hozott döntésével és annak indokaival

az ítéletábra maradéktalanul egyetértett, annak megismétlése nélkül a fellebbezésre és a fellebbezési ellenkérelemre tekintettel az alábbiakat emeli ki.

- [25] A Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés i) pontjára történő tisztességtelenségi hivatkozást a felperes a másodfokú eljárás során terjesztette elő, amely olyan új tény felhívása, amit a r.Pp. 235. §-a a fellebbviteli eljárás során már nem tesz lehetővé, ezért azt az ítéletábra figyelmen kívül hagyta.
- [26]Érvelt a felperes a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés j) pontja mellett is, mert az EBH2018. G.1. számon közzétett Gazdasági Elvi Határozat nyomán kialakult töretlen ítélkezési gyakorlat szerint a támadott szerződéses rendelkezés a bizonyítási terhet a fogyasztó hátrányára nem fordítja meg, nem minősül joghatályos tartozáselismerő nyilatkozatnak és nem korlátozza a fogyasztó jogszabályon alapuló igényérvényesítési lehetőségét sem. A szerződéses kitétel nem egy fennálló és összecszerűen is meghatározott követelésre vonatkozik, ezért a r.Ptk. 242. §-ában foglaltakra figyelemmel tartozáselismerésnek nem tekinthető.
- [27] A felperes azon hivatkozásának, hogy a támadott rendelkezés nem világos, nem érthető, ebből fakadóan tisztességtelen, mert azt a felperes a bírói gyakorlatban megjelenő értelmezéstől eltérően értette, a tisztességtelenség vizsgálata során nincs jelentősége, mivel a tisztességtelenség vizsgálata objektívizált, az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes átlagos fogyasztó mércéjén keresztül vizsgálja a bíróság a támadott szerződéses rendelkezést, ez alapján pedig a keresettel érintett kikötés a világos megfogalmazás és érthetőség követelménynek megfelel.
- [28] A r.Ptk. 207. § (4) bekezdése szerint, ha valaki jogáról lemond, vagy abból enged, nyilatkozatát nem lehet kiterjesztően értelmezni, ebből eredően a támadott szerződéses rendelkezés nem minősül az igényérvényesítésről vagy a vitatás lehetőségéről történő joglemondásnak sem, mert ilyet kifejezetten nem tartalmaz.
- [29] A közvetlen végrehajthatóságot a szerződéskötéskor hatályos Vht. 21. §-a, majd későbbi 23/C. § rendelkezései eredményezik azzal, hogy a szolgáltatásra és az ellenszolgáltatásra irányuló kötelezettségvállalást közjegyzői okirat tartalmazza, illetőleg a kötelezettség bekövetkezését is közokirat tanúsítja. E szabályok értelmében a közokiratba foglalt kölcsönszerződésből eredő lejárt tartozásból fakadóan a szerződési feltétel nélkül is végrehajtási záradék bocsátható ki, ha a végrehajtást kérő közokiratba foglalt jognyilatkozattal az adós szerződésszegése miatt a szerződést felmondta. A végrehajtási záradék kiállítása során sem a felmondás jogszerűsége, sem a szerződésszegés bekövetkezése nem vizsgálendő. Az a kitétel, miszerint a fogyasztói tartozások kimutatására a pénzügyi intézmény saját nyilvántartásai alapulvételével jogosult, és a szerződő felek az e kimutatás alapján készült közokiratba foglalt ténytanúsítványt tekintik irányadónak, nem korlátozza a fogyasztó jogszabályon alapuló igényérvényesítési lehetőségét sem.
- [30] Helyesen hivatkoznak az alperesek arra, hogy a r.Hpt. 206-207. §-aiból következik, hogy a közjogi szabályon alapuló nyilvántartást tekintik irányadónak. Ezzel szemben a felperes, mint fogyasztó kifogásolási jogát nem korlátozza a szerződéses rendelkezés. Végrehajtási záradék kiállítása esetén, amennyiben az adós a tartozását vitatja, úgy végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti pert indíthat, ahol a bizonyítási kötelezettség az általános szabályok szerint a felperesre hárul. Amennyiben az I. és II. rendű alperesek a felek közötti szerződésből eredő követeléseiket peres úton

kívánják érvényesíteni, úgy a perben a r.Pp. 164. § (1) bekezdése alapján őket terheli a szerződéses tartalom, a folyósított összeg, a nyilvántartásukban rögzített adatok helyességének, a felperessel szemben fennálló követelésüknek a bizonyítása. A felperes vitatása esetén a bizonyítás általános szabályaiból ered a saját tényállításának bizonyítási kötelezettsége, és nem a szerződéses feltételből. Így a felperes alaptalanul hivatkozik fellebbezésében arra, hogy a bizonyítási terhet a szerződéses feltétel megfordítja vagy rá terhesebbé teszi, illetőleg, hogy a szerződési feltétel tartozáselismerésnek minősül vagy igényérvényesítési lehetőségét korlátozza.

- [31] Ezzel szemben a végrehajtási záradékolás nem a szerződéses rendelkezésből fakad, hanem abból, hogy a kölcsönszerződést közokiratba foglalták, így az tartalmazza a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló vagy egyoldalú kötelezettségvállalást, a jogosult és a kötelezett nevét, a kötelezettségvállalás tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét, valamint a teljesítés módját és helyét. E mellett a Vht. korábbi 21. § (2) bekezdése, illetve jelenleg hatályos 23/C. § (2) bekezdése szerint a végrehajtáshoz szükséges feltétel és időpont bekövetkezését is a közjegyző tanúsítja. A Kjt. 111. §-ában szabályozott közjegyzői okirat ugyanis ténytanúsító okirat, melynek kiállítását a végrehajtást kérő akkor is kérheti a közjegyzőtől, ha erről az adóssal kötött szerződésben előzetesen nem állapodott meg.
- [32] A közvetlen közjegyzői okirat záradékolása útján indított végrehajtás az Alkotmánybíróság 1423/B/2010. AB és 1245/B/2011. AB számú határozata szerint nem alkotmányellenes és nem sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, továbbá nem összeegyeztethetetlen a fogyasztói irányelv fogyasztóvédelmi követelményeivel sem az EUB C-32/14. számú ügyben hozott határozatban foglaltakra figyelemmel.
- [33] hivatkozik a felperes arra is, hogy a támadott feltétel olyan kikötést tartalmaz, amely az I. és a II. rendű alperest jogosítja fel a fogyasztó szerződésszerű teljesítésének megítélésére. A kikötésben ilyenre még csak utalás sem található, így a Korm. rendelet 1. § b) pontjába ütközés nem állapítható meg. A felperes alaptalanul érvel azzal is, hogy a szerződéses kikötés értelmezésére a fogyasztóval szerződő felet jogosítja, ilyen a kikötésből nem olvasható ki. A szerződéses rendelkezés egyoldalú szerződésmódosítási jogosultságot sem tartalmaz, így ez a felperesi álláspont is alaptalan.
- [34] A Fővárosi Ítéltábla a fentiekre tekintettel az érdemben helyes elsőfokú ítéletet ezért helyes indokai és a r.Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [35] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a r.Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles a másodfokú eljárásban felmerült perköltség megfizetésére, amely az I. és a II. rendű alperes jogi képviselővel felmerült, egyenként 10.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjból áll. A jogi képviselők munkadíját az ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései alapján a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan állapította meg. Ezen túlmenően viseli az eredménytelenül fellebbező felperes az általa megfizetett 48.000 forint fellebbezési illetéket.

Budapest, 2020. július 2.

. Buglyó Gabriella s.k.

a tanács elnöke

. Szunyogh Zsófia s.k.
előadó bíró

. Csonka Balázs s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: